

Extra nieuws maart 2008

25 maart.....tijd ga snel!!!

Hoi Allemaal,

Ik zie dat het hoogtijd is voor weer eens een berichtje, er is ook zoveel gebeurd. De eerste weken nadat ik bedacht had hoe ik het kon gaan aanpakken verliepen best moeizaam en frustrerend. Aan de ene kant blij en veel energie omdat ik wist HOE ik het wilde gaan doen, aan de andere kant frustrerend en ongeduldig omdat het er dan nog niet zomaar is (ben er ook achtergekomen dat mijn grootste vijand mijn eigen perfectie en ongeduld is, je kunt maar een vijand hebben☺). Het beginnen van een speel-o-theek leek niet zo moeilijk, je gaat winkelen en denkt van alles te kunnen kopen. Omdat ik al wist dat er in Cusco niet zoveel geschikt speelgoed voor ons was had ik mijn hoop op Lima gezet.....maar ook daar viel het tegen. Ze hebben heel veel winkels / markten met speelgoed alleen iedereen heeft het zelfde, maar dan ook echt iedereen! Niemand heeft bijvoorbeeld LOTTO, iedereen heeft dezelfde mens-erger-je-niet (niet met pionnen maar met fiches, moet je eens proberen en dan bedenken dat de meeste kinderen met autisme niet zo handig zijn.....). Allemaal dezelfde memorie en niemand puzzels met dopjes er op zodat je "iets" vast kunt pakken om het stukje er uit te halen.

Gelukkig heb ik Gorki leren kennen, Gorki is de broer van de moeder van Ryder (die van de 381 trappen op). Hij is eigenlijk gitaarmaker maar kan daar niet echt veel mee verdienen omdat er niet zo heel veel mensen zijn in Cusco die een gitaar kopen (ze zijn wel echt heel mooi!).

Ik heb gezocht op de sites van Rolf en Barry Emons en daarvan foto's gemaakt om als voorbeeld te geven. In 1 ding zijn ze heel goed in Peru: Kopiëren!!!!!!!!!!!! Hij werd helemaal enthousiast toen hij die voorbeelden zag en is nu druk bezig om Tangram / vormenstoof/ pionnen voor mens erger je niet / 2 puzzels en rainmaker te maken. Ik ben benieuwd, het zou 2 weken geleden klaar zijn maar ik ben gewend dat het dan nog wel 2/3 weken kan duren. Zodra het klaar is stuur ik de foto's!

Toen nog de auxiliar, of te wel de hulp in huis om te spelen met het kindje volgens mijn adviezen..... Mensen genoeg die willen werken maar niet waar ik mee kan werken. Dan net op het moment dat ik denk dat het toch echt wel moeilijk is en best zwaar, (ik was al wel 2 weken aan het zoeken, hoezo ongeduldig) hoorde ik van Jolanda dat zij een sollicitante had gehad, een studente psychologie. Ze had ze wel aangenomen maar vroeg zich af of het bij haar wel leuk genoeg zou zijn (voldoende uitdaging), ik heb haar nummer gekregen en de andere avond zat ik het eerste sollicitatie gesprek te voeren.

Cusi, 2^e jaars psychologie student, wil graag ervaring op doen in het werken met kinderen. Ze wil door gaan in kinderpsychologie, maakte zich zorgen dat ze niets van autisme weet. Dat krijgen ze niet op school. Op school hadden ze wel verteld dat er een diagnose is die autisme heet, dat vooral kinderen dat hebben maar meer

niet..... Cusi wil hier graag meer over weten, vindt het leuk om naar gedrag te kijken en samen te bedenken waarvoor het gedrag kan staan. Vindt het leuk om meer te leren en heeft veel te vragen!!

Cusi werkt op dit moment al bij Roderigo, de jongen met de puppie (wat hij regelmatig bijna laat stikken omdat hij zo onhandig is en wel graag wil knuffelen! Even als extra info, de puppie is inmiddels zo groot, 4 maanden, dat hij zichzelf kan beschermen en weg kan komen als het te benauwd wordt). Ze zijn aan het werk volgens een schema van foto's, de foto's geven de activiteiten aan voor Roderigo en wanneer hij alleen moet spelen en wanneer hij met iemand mag spelen. Wanneer hij weg gaat en wat hij dan gaat doen, het knijpen en huilen van hem wordt genegeerd en.....het is al minder!!!!

Was trouwens ook erg leuk, ik had met moeder het observatie plan en vervolgens werkplan besproken (pa was er nog even niet, die zou later komen maar dat heb je niet zeker dus ik was al begonnen). Ik zat naast Roderigo en we gingen een spelletje spelen, hij herinnerde het nog van de week van te voren en was ongeduldig (huilen dus!). Vervolgens ging hij me knijpen in mijn been, terwijl we het spelletje speelden, moeder voelde zich opgelaten en begon te corrigeren. Ik kon aan haar duidelijk maken dat ze het maar moest laten gaan, dat het niet erg was. Ondertussen leidde ik Roderigo af met het spelletje en jawel: na 15 minuten hield hij op met knijpen!!!!!!!!!!!!!! Joepie, ik weet niet wie er blijer was, ma of ik. Ik had niet zo snel al effect verwacht van het negeren en dit was wel een hele mooie stimulans om door te gaan met negeren, dat bleek ook wel want toen vader thuis kwam begon Roderigo opnieuw. Pa meteen fel reageren dat hij dat niet mocht doen, ma ging toen aan pa uitleggen dat hij beter niets kon zeggen want dat Roderigo dan vanzelf op zou houden.....en jawel, na een paar minuten stopte hij ermee!!!!!!!!!!!!!!

Ouders helemaal blij en enthousiast over mijn werkplan, ik helemaal blij dat we al zo snel effect hadden en dat ik meteen Cusi kon voorstellen.

Bij Ryder is de observatie periode minder snel gegaan omdat het toch lastig is om afspraken te maken als ouders zo veel werken. Ik durf niet in het donker alleen die trappen op, zeker niet met al die zwerfhonden die erg verlekkerd naar mijn benen staan te kijken. Ma of pa staan me nu op te wachten onder aan de trappen en zo kunnen we ook in de avond afspreken. Daarnaast zijn er ook problemen geweest op ander gebied waardoor er ook even minder tijd was voor PPG.

Inmiddels is ook met hen het werkplan besproken en zij zien deze voorstellen ook wel als mogelijke oplossingen. Bij hen speelt veel meer dat pa en ma niet op 1 lijn zitten, opa en oma zich er ook nog mee bemoeien maar dan net op een andere manier als ouders hadden afgesproken en anders is er altijd nog wel een oom of tante die vindt dat Ryder het wel mag. Voor Ryder is dit natuurlijk veel te onduidelijk en om op zoek te gaan naar de duidelijkheid bepaalt hij de regels maar zelf. Lukt hem dit niet dan gaat hij slaan / schoppen en gillen. Hoe ongemakkelijk dat voelt als hij dit gedrag heeft halverwege de trappen heb ik zelf mogen ervaren omdat ik Yorga stimuleerde om consequent te blijven..... (de buurt liep uit om te zien wat er aan de hand was, buenas noches©)

Ik ga volgende week samen met hen regels opstellen die echt nodig zijn voor Ryder en waar iedereen zich aan gaat houden. Met behulp van foto's gaan we dit duidelijk maken aan Ryder en als het een ochtend goed gaat mag hij wat gaan kopen bij zijn oma in de winkel (daarvoor kan hij kiezen uit 3 foto's zodat dit ook geen discussiepunt hoeft te zijn). Daarnaast heb ik ook voor hen een auxiliar gevonden, jawel de tweede, die in de middag met Ryder gaat spelen (= oefenen om je aan de regels van een spel en dus van een ander te houden). Ben benieuwd hoe het zal gaan.....

Dan hebben we nog Gabriel, dat is een ander verhaal..... Omdat ik zo 1-2-3 niet weet hoe ik het daar thuis kan veranderen, de situatie is te moeilijk / te weinig draagkracht van moeder en pa is er niet want die is in het veld en komt thuis om tegen moeder te zeggen dat het echt haar schuld is, ben ik maar op zijn nieuwe school begonnen.

Die hebben ja gezegd tegen de moeder van Gabriel omdat ze had gezegd dat hij zo veel dingen goed kon

Ik had de eerste schooldag van Gabriel een afspraak met de directeur om te praten over wat ik voor hen zou kunnen doen, ik had dus het geluk om in deze chaos terecht te mogen komen Na 1 uurtje had hij alles al bij elkaar gegild, de juf gebeten en waren de andere kleuters al bang voor hem. Inmiddels had hij al wel zijn eigen plekje veroverd, de trampoline op de speelplaats, waar hij lekker bij kan komen van al die chaos om hem heen. Hij was echt in paniek, echt waar! (zo zielig om te zien. De directeur vond meteen dat er een auxiliar nodig was, een hulp, anders kon hij niet blijven komen en ik voelde me na 10 minuten een CIZ-trutje. Jullie hadden me moeten horen praten over doelen en planmatig, dat ik wel verantwoording moest afleggen aan Nederland en dat ik zichtbaar moest maken waar ik het geld aan uit gaf. Achteraf kan ik er om lachen maar toen voelde het toch even anders. Na 10 minuten begrepen we elkaar al en bleken we gewoon goed op dezelfde lijn te zitten. Mijn eerste Charla (voorlichtingsavond) werd vastgesteld!

Inmiddels is die een x afgezegd, 's middags terwijl ik hem 's avonds zou geven want het was el dia de senor de temblores (dag van de beschermheilige tegen de aardbevingen) in de Semana Santa (heilige week). Ik snap dat wel, iedereen wilde naar de processie en die was ook erg indrukwekkend ook (nog nooit zoiets gezien, de vrouwen om me heen stonden gewoon te huilen, ik voelde me wel erg nuchter en niet zo goed op zijn plaats). Alleen daar denk je toch aan als je zoiets plant (is mijn Nederlandse gedachte dan). De volgende afspraak werd gemaakt op witte donderdag, ik had er geen erg in dat het deze dagen waren (in Nederland word je gewaarschuwd door alle chocolade Paaseieren, die heb ik hier gemist!). Op woensdag drong het tot me door en toen ben ik toch maar eens gaan bellen om te vragen of dat wel kon of we het niet beter konden gaan verzetten. Dat wilde ze niet anders bleven we schuiven.

Dus afgelopen donderdag mijn eerste voorlichting gegeven en het was leuk. Zeven leraressen zaten aandachtig te luisteren, vragen te stellen en weer na te denken. Afgelopen maandag heb ik het tweede stuk gegeven omdat het teveel was voor 1 avond (weer wat geleerd, in 2x verdelen) en vanaf volgende week ga ik iedere

morgen naar de school toe om deze lerares extra te begeleiden (hoe werk je met een dagschema in je klas, hoe bereid je werkjes voor en hoe laat je hem op een stoel zitten) als jullie nu allemaal even duimen voor me dat het me gaat lukken (hem even op zijn stoel laten zitten om 1 klein werkje te doen), heb ik tenminste een succes ervaring die mijn werk onderstreept en hen enthousiast maakt om er mee door te gaan. Ondertussen zijn we druk op zoek naar een auxiliar voor in de klas die de juf kan helpen want dit is alleen echt niet te doen (die wordt dan betaald van Abrazos geld maar wel met een plan met doelen waaraan gewerkt moet worden om te bekijken of het wel zin heeft om hier geld aan te geven.....tja, CIZ/ doelen / evaluaties.....Nederland is soms dichterbij dan je denkt©)

Waarom pas volgende week, omdat ik nu in Lima zit. Ik ga hier afronden met Sebastiaan, het gaat goed. Zijn moeder begrijpt hem heel goed en zijn vader is nog niet zo ver (komt nog wel, maar nu nog even niet. Ik heb al wel met hem gepraat en hij herkent wel het autisme in zijn enige zoon. Vind het alleen nog te moeilijk om zijn toekomstverwachting bij te stellen, bij een volgende lunch weer een stapje).

Voor Gijs ga ik met moeder praten op school, kijken wat zij van school thuis kan gebruiken en of school nog behoefte heeft aan extra info. Moeder denkt van wel, ik hoor het donderdag. Als het goed is verhuist dit gezin in augustus / september naar Cusco. Dan gaan we verder werken, nu wordt over een paar weken hun tweede zoon geboren en er is nu niet echt tijd om veranderingsprocessen door te voeren. Ik vind het ook te duur worden in verhouding wat ik echt in 1 week kan doen om hier mee door te gaan. Om de kosten door te berekenen aan de ouders is ook niet in verhouding dus moet ik gewoon een grens trekken. We hebben gekozen voor Cusco en daar blijf ik nu ook (nu blijft daar werk liggen, beter op 1 plek goed en grondig dan 2 half).

Vorige week een nieuwe intake gehad, ook een leuk gezin met veel vragen maar daarover de volgende keer meer.

Deze mail gaat alleen maar over het project, gelukkig heb ik ook nog vrije tijd! Wil je daar meer over weten mail dan even naar: willekebrouwers@hotmail.com

Un Abrazo Willeke